

и камъ сичките малки дѣца, и момичета, които познавашъ, още и камъ онѣа, които не познавашъ, а още и камъ сичките чело-вѣцы на свѣтатъ?

Да ли направи Богъ слънцето, и лѣната, и звѣздащѣ, за да даватъ свѣтило самъ намъ? или въздухатъ, за да дышаме нше самъ? или дрѹги нѣща, за да постанова-ватъ самъ насъ благодарни и благополѹчни? И дрѹгите дѣца, и момичета желатъ да сж благополѹчни каквото ти и азъ. Богъ ги обвѣща, каквото обвѣща тебе и мене: а ако сж они по добри отъ насъ, обвѣща ги повече. Направи Небо то за нихъ каквото за тебе и за мене. Требува да научишъ да се радвашъ за благополѹчието на дрѹгите, каквото и за своето си. Требува да научишъ какво да постановавашъ дрѹги благополѹчни, та така да се уподобявашъ на Бога. На небо то така чувствѣватъ и праватъ сички: и-накъ, не можешъ да идешъ на Небо то.

I. Бонисе, мамо: да ли согрѣшихъ като се грѣжахъ твърде много: какво да можемъ азъ същій да бждемъ благополѹченъ: а твърде малкъ, какво да поставимъ благополѹчни дрѹгите